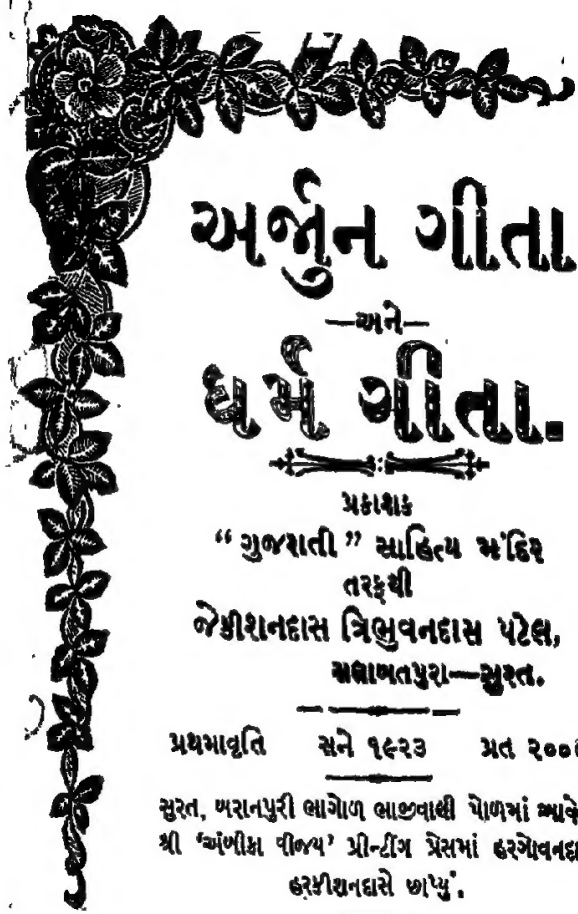

2035-4

અર્જુન ગીતા

—અને—

ધર્મ ગીતા.

પ્રકાશક

“ ગુજરાતી ” સાહિત્ય મંદિર
તરફથી

જેકીરાનદાસ ત્રિભુવનદાસ પટેલ,
અભાષતપુરા—સુરત.

પ્રથમાવૃત્તિ સને ૧૯૨૩ પ્રત ૨૦૦૦

સુરત, બરાનપુરી બાગેજ બાજવાથી પોળમાં આવેલા
શ્રી ‘અંબીકા વીજ્ય’ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં હરગોવિન્દદાસ
હરકીશનદાસે છાપ્યું.

ક્રીંમત છે આના.

ઘરઘરનો શાણગાર.

ચતુર સુંદર સીવિલાસ

—અથવા—

મનહર સરળ ગરબાવળી.

મૂલ્ય માત્ર બાર આના.

ઉત્તમ ગ્લેઝ કાગળ સુંદર છપાઈ આટું પેપરનું
સચિત્ર ટાઇટલ પેજ આ ગરબાવળીને જોતાંજ મન
સુગમ થઈ જવાય છે. આજ નામની સેંકડો નીકળેલી
ગરબાવળીના માન ઉતારનારી આજ એક અમૂલ્ય
ગરબાવળી છે જેની અંદર પ્રસંગ પ્રસંગાનુસાર ગર-
બાઓ, ગીતો, ગાયનો, ગઝલો વીગેરે હાખલ કરવામાં
આવેલા છે તો તેના બે ફૂંપીઓ કીંમત બીજા બુક
સેલરો રાખવા નજર ચુકે. આ સ્ત્રીપ્રેમી સાહિત્યને
વધુ પ્રચાર થવા માટેજ આ ચોપડીની કીંમત ઉપર
સુજન શાખી છે વીં પીં ખરચ જુદું.

આજેજ લખો,

“ગુજરાતી” સાહિત્ય મંદિર,

સહ્યાયતપુરા, સુરત.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૬૦૬૮૫ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ અનુભવ ગીતા અને ધર્મગીતા

વિષય ૬-૩

અર્જુન ગીતા.

શ્રીકૃષ્ણ પ્રતાપે માધવે, કિરપા તે સાધુ જન;
પરિણામ મારો આતમા, મારું મન તે અર્જુન.
અર્જુન સુણો ગીતા સાર પાંડવ માનજો નિર્ધાર—૨૦૬
અર્જુને એમજ પુછીયું, સાંભળો વૈકુંઠ રામ;
એક મારા ગીતા કહો મને, નિજ ભક્તનો મહિમાય—અર્જુન-૧
ત્યારે શ્રી હરિ એમ ઓચર્યા, અર્જુન ધરજો મન;
એ સાર ગીતા સાંભળે, અવતાર તેનો ધન્ય—અર્જુન-૨
ચૌદ સૌક તે વશ માહરે, બહાડ કેરો ભાર;
પણ ધન્ય મારા દાસને, રાખે હૃદય મોહાર—અર્જુન-૩
જ્યાં મધ્યે જે છે પદ, તેને સ્પર્શ નહીં લગાર,
તે ચિત્ત મારા ભક્તનું, વળગે ન વિષયવિકાર—અર્જુન-૪
સંસાર થું સરસો રહે, ને મન મારી પાસ;
સંસારમાં લેપાય નહિ, તે જ્યાં મારો દાસ—અર્જુન-૫
મુજ ભક્ત તે મુજને ભજે, હૈયે હોય હેત હમેશ,
તો ભક્ત તેને જાણીયે, જે કરે ન કાષ્ઠનો દ્રેષ—અર્જુન-૬
કરે મોહી તુળસી કર્ણે તુલસી, કંઠ તુલસીહાર;
જહુ તિલક ખપાં ચોભિતાં, મુજ ભક્તનો સહુગાર—અર્જુન-૭

મારા સાધુને જાણે નહીં, પાખંડ પૂજે લોક;

જે દંભ આડંબર કરે, તે જાણું સર્વે ફેક—અર્જુન-૮

હિતમ વણું ચર્ષ નહિ ભજે, ચાંડાલ કહિએ તેહ;

ચાંડાલ થઈ ધુજને ભજે, તે જાણુ મારી દેહ—અર્જુન-૯

મુજ ભક્ત કેરે કરણે, અવતાર લીધા દશ;

હું નિરંજન ને નિરાકૃતિ, મને ભક્તે કીધો વશ—અર્જુન-૧૦

વશ દેવ કેરે કરણે, ગયો વસમે વન;

રાવણુ મારી ને રાજ્ય આપું, વિભીષણુ રાજન—અર્જુન-૧૧

દુર્વાસા ઋષિયે દુલિયો, મુજ આતમા અંતરિખ;

ભય થકે મેલી છેદિયો, મેં ભલી ભગાડી શીખ—અર્જુન-૧૨

અભિરાયને મેં ખાંધિયો, દેવોની કીધી સાર;

પાતાલ આપું રાખને, ત્યાં હું રહ્યો છડીદાર—અર્જુન-૧૨

ગોકુલ વિષે હું અવતર્યો, શિર પીંછે ધરતો માર;

ખાતો હું માખણુ તરકરી, જુગમાં કહેવાયો ચોર—અર્જુન-૧૪

મા જસોદાએ ખાંધિયો, હું જોડી ઉભો ફાથ;

હું દીન થયો તે દાસનો, ચૌદભૂવનનો નાથ—અર્જુન-૧૫

વળી ઈંદ્ર જ્યારે ક્રોધિયો, ત્યારે કોઈ ન આભું આડ;

ગોકુળ રાજ્યું રેલ તું, ગોપી બડાબા ભાડ—અર્જુન-૧૬

સોજાએ સીઓમાં હું રમ્યો, મારો કોઈ ન જાણે બેદ;

મારા ભક્ત કેરે કરણે, મને કહે ભંપટ વેદ—અર્જુન-૧૭

વિરંચી વાહરુ હરી ગયો, તે કરી ગયોજ અધર્મ;
 હું નવાં નિપજાવી લાવિયો, મારો કોઈ ન બાણે મર્મ—અર્જુન-૧૮
 મામાને હું મળવા ગયો, ત્યાં મળી મુખજ નાર;
 મોડાક ચંદન કારણે, મેં આપું રૂપ અપાર—અર્જુન-૧૯
 વળી પ્રથમ પોણે પેસતાં, પરીમટે દીધી માળ;
 મેં મારીને વસ્તર લીધા, સીદાવિષા ગોવાળ—અર્જુન-૨૦
 વળી ત્યાંથી આગળ ચાલતાં, માલણુ લાવી હાર;
 મેં અર્થ સાધ્યો એહનો, આપ્યા પદાર્થ માર—અર્જુન-૨૧
 વળી માર્ગમાં નાપિક મળ્યો, ને આપું દર્પણુ હાથ;
 પૂર્વા મનોરથ તે તણા, મેં રાખ્યો મારી સથ—અર્જુન-૨૨
 સમ્યન્ધી જનને જે હણે, ચાંડાલનો તે અંશ;
 માદા બકત કેરે કારણે, મેં માર્યો મામે કંસ—અર્જુન-૨૩
 મેં સુદામાને સંતોષિયો, કંગના કણુને કાજ;
 સંપતિ આપી તેહને, નવનિહ્ન સુધ્ધાં રાજ—અર્જુન-૨૪
 એકવાર વિદુર ઘેર જઇ, આરોગી બાણ પાન;
 મેં લાડ પાળ્યાં દાસનાં રાજનાં તોડ્યાં માન—અર્જુન-૨૫
 કૌરવનું કુળ સંહારિયું, મેં સારયો તારો અર્થ;
 હું ચૌદ ભુવનનો રાજિયો, મેં હાંક્યો તારો રથ—અર્જુન-૨૬
 એકવાર વનમાં હું ગયો, લાં વન હતું ધનધોર;
 મેં લાવ જોયો બીલડીનો, ખાધાં તે એમાં જોર—અર્જુન-૨૭

અમે ધણા મળી ગોવાળિયા, રમતા ગયા મહા વનં;
 બહુ લાવ નેધ ઋષિ નારનો, અમે જયી લીધાં અન્ન—અર્જુન-૨૯
 પ્રલાદ પિતૃએ પરભવ્યો, મેં થ'લમાં પૂર્યો વાસ;
 તે દુષ્ટને વિદારિયો, હારી લીધો દાસ—અર્જુન-૨૯
 વળી મુવને દુઃખ પમાડિયો, ને કાઢિયો વનવાસ;
 તે બાલકે મને વશ કર્યો, ધન્ય ધન્ય મારો દાસ—અર્જુન-૩૦
 ચંદ્રહાસ ને હરિચંદ્ર, રાજા બકત મારા તેહ;
 પડે વિપત્તિ પશુ નહિ વિસરે, મૂળ મુકુટના મણિ એહ—અર્જુન-૩૧
 જ્યારે સુધન્વાને નાંખ્યો, તાતે તેલ બળતી ઝાળ;
 મારા દાસને વેળા પડી, ત્યારે તુરત કરી સંભાળ—અર્જુન-૩૨
 દ્રૌપદીનાં પટકુળ કાઢિયાં, હું પાસ નહિ તે કાલ;
 મારા દાસને વેળા પડી, ત્યારે તુરત કરી સંભાળ—અર્જુન-૩૩
 પાંચાલીને જ્યાં પરભવી, પાસે હતા પંચ વીર;
 મારા દાસને મેં પૂરિયાં, નવસે નવણું ચીર—અર્જુન-૩૪
 એક કોળીએ કૌતુક કીધું, ને લીધું મારું રૂપ;
 રાજાની કન્યા પરભવી, પરદળ કાઢ્યો ભૂપ—અર્જુન-૩૫
 મેં ત્યાં જઈને થું ક્યું, મારું તેજ મૂક્યું માંય;
 પરદળનો પરાજય કર્યો, મારું ગિરહ પાળ્યું ત્યાંય—અર્જુન-૩૬
 અન્વમેલ મહા પાતકી, મામિકી ગુણિકા જેહ;
 જે રમણું કર્તા મારું વૈકુંઠ પામ્યા તેહ—અર્જુન ૩૭

મનરાજને ત્રાહે ત્રણો, ત્યાં લીધું મારું નામ;
 ત્યાં એક કરતાં બેઠિનાં, અર્જુન સીધ્યાં કામ—અર્જુન-૩૮
 હુંમાં તે મારા ભક્તમાં, અંતર ન હોય લગાર;
 મુજ ભક્તને જાણજે નહીં, તે જુલો ભમે સંસાર—અર્જુન-૩૯
 મારા ભક્ત સુખી તો હું સુખી, દુઃખી તો દુઃખી હું જાણ;
 મારા ભક્તને કોઈ પરભવે, તો મને ભાજે જાણ—અર્જુન-૪૦
 છે સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલમાં, જલજલ મહીં મૂજ વાસ;
 સુખ શ્રેષ્ઠ સુત પુત્રને કહું, હું ચક્રી અદકો દાસ—અર્જુન-૪૧
 હું જોજે મરે નહિ મળું, નહિ તપ તીરથ કે દાન;
 અર્જુન મહિમા જાણજો, મારું ભક્તિથી છે જ્ઞાન—અર્જુન-૪૨
 હું ભક્તની સંગે ફરું, મને ભક્તનો આધાર;
 અર્જુન મહિમા જાણજો, કહેતાં ન આવે પાર—અર્જુન-૪૩
 હરિભક્ત મહિમા સુણી અર્જુન, પામ્યો હરખ અપાર;
 મૂર્ચ્છિત થઈ અવની પડ્યો, નેત્રે વહે જલધાર—અર્જુન-૪૪
 આ ગીતાને જે અનુભવે, છે ગાય નરને નાર;
 અર્જુન એવું જાણજો, તે પામે પદ નિરંધાર—અર્જુન-૪૫
 એ ભક્ત મહિમા માહરો, કાણે કળ્યો નવ જાણ;
 જેનું જાગ્ય હોય તે અનુભવે, ધનદાસ ગીતા ગાય—અર્જુન-૪૬

અર્જુન ગીતા સમાપ્ત.

ધર્મ ગીતા.

ઓપાઘ.

પ્રથમ પ્રણમું શ્રી ગુરુરાય, બેઠ કરજોડી લાગું પાય;
 શુદ્ધિ શુદ્ધિ મા કરજો સહાય, સેવક જનની પુરો આશાય.
 કરું વિનંતી કરજોડી કરી, ધર્મ ગીતા કહું વીસ્તારી;
 જીવજીવન ક્રપાએ કરી, શુભ અશુભ કહું વીસ્તારી,
 રશનાએ રામ નામજ કહું, હરિ નામનો પાર ન લહું;
 વિષય ધર્મ કહે છે જોઈ, સંક્ષેપે કહું છું તેહ,
 હરિ ગુણનો ના લહું પાર, માગું નામ તણો આધાર,
 નામેથી અધર્મિ તરે, નામે મહા ઘોર પાપી ઓધરે.

હોહરા.

સહજ કૃણાશ્રી શ્રેષ્ઠી, ગુણે ગુણ અપાર,
 અનેક જીવ તપમાં તપે, તો એ ન પામે પાર.
 ગુફા ગિરીઓ સેવતાં, જાયે અનેકો કાળ,
 તોએ સ્વપ્ને ન આવતાં, એવા દીન દયાળ.
 શંકર કહે કેમ વરણવું, જે મુખ રશના એક,
 અથુ બીચારથી ચાલતાં, મુંડું હું વિવેક.
 ભક્તિ ભાવે હું કહું, જોવિદના ગુણ સાર,

થોડી સેવા બહુ ફળે, જો દયા કરે ગોપાળ.
પરમ પુરુષ જે ધર્મરાજ, કરે સેવક ઉપદેશ;
કથા શ્રવણે સાંભળી, તે સર્વ હું બોલેશ.

ગોપાળ.

કહે ધર્મ સેવક સાંભળો, આઠા માગી વહેલા વળો,
મૃત્યુ ભોક બલો વેગે કરી, દુષ્ટ આત્માને લાવો હરિ.
હરિ ભક્ત હોયે નિરધાર, તેને નવ દુઃખ દેશો લગાર,
તે નર વૈકુંઠ પામશે નિશ્ચે, નવ જાણી તેણી દીશી.
કેહે દુત આસાર, એક ઉપજયો વિચાર.
હરિજન તે કેમ જાણે, ત્યારે ધર્મરાય વાણી બાણે,
મધ્યમ કરે આઠાણી સેવ, જે જે નારાયણ દેવ,
વચન વિમ્બનું ચીતમાં ધરે, તે ઉપર અતી આદર કરે,
જેને હરિ સાથે છે સ્નેહ, ભક્તિ લક્ષણ કહીએ તેહ.
પતિવ્રતા જેને ધેર નાર, સતવાદી જેનો વિચાર,
જુખ્યાને સંવોધે જેહ, ભક્તિ લક્ષણ તો કહીએ તેહ.
સૌતણી જે કરે સેવ, મંદિરમાં પુજે શિવ દેવ;
દારિકા નર જાએ જેહ, ભક્તિ લક્ષણનાં માર્ગ તેહ.
સેવે શારદા શાર્દૂભ રામ, એકે મને લે હરિનું નામ;
ગોપીચંદને નવ લાજે જેહ, ભક્તિ લક્ષણ તો કહીએ તેહ.
તિલક ધરી હરી ચંદન સાર, ચરણોદક પર પ્રીત અપાર,
હરિ કીર્તન શું રાખે નેહ, ભક્તિ લક્ષણ જાણે તેહ.
જે આઠાણી ખાળે ખટ કર્મ, એકે મને આશરે ધર્મ,

સદાકાળ સંતોષી જેહ, ભક્તિ લક્ષણ કહીએ તેહ.
 શઙ્કા નામ જે નિત્યે ભણે, વેદના વાચક અવણે સુણે,
 વેદ વિચાર કરે છે જેહ, ભક્તિ લક્ષણ કહીએ તેહ.
 પરનારીનો સંગ ન કરે, પરનિંદા મુખે નવ ઓચરે,
 પરદુઃખને વળા ભાગે જેહ, ભક્તિ લક્ષણ કહીએ તેહ.
 ક્રોધ ભોભનો છોડી સંગ, તત્વજ્ઞાન જાણવા રંગ,
 મિથ્યા મોહને જાણે જેહ, ભક્તિ લક્ષણ તો કહીએ તેહ.
 માંચે ઇંદ્રીઓ વશમાં કરે, સત્યવદી સુખ દુઃખ નવ ધરે,
 સાધુ પુરુષને સેવે જેહ, ભક્તિ લક્ષણ તો કહીએ તેહ.
 કામળ સરખી વાણી ઓચરે, ધર્મ પુરુષની સંગત કરે,
 સ્વમાનંત નર હોયે જેહ, ભક્તિ લક્ષણ કહીએ તેહ.
 ધન જોખનનો મર્મ નવ ધરે, માત પીતાની સેવા કરે,
 કુલ્ય ગોવિંદના ગાયે જેહ, ભક્તિ લક્ષણ કહીએ તેહ.
 એકાદશી વ્રત કરે અપવાસ, હરીગુણ ગાતાં મન ઉલ્લાસ
 દેહ દમન કરે જન જેહ, ભક્તિ લક્ષણ કહીએ તેહ.
 જે કાષ્ઠ લીએ હરીનું નામ, પ્રભુ પ્રત્યે કરે પ્રણામ,
 હરિ નામે આનંદ જેહ, ભક્તિ લક્ષણ કરીએ તેહ.
 પૂર્વ પૂન્યનો એ વહેવાર. અનેક ગુણનો તાવેપાર.
 જેના હૃદયમાં રામનો વાસ, ધર્મ કહે હું તેનો દાસ.
 સત્ય વચન માનો નીરધાર, રખે મદ કરતા લગાર.

દુત વચન—

હોહરો.

સેવક કહે પ્રભુ ભક્તના, એ છેલક્ષણ સાર,
 પ્રભુ પ્રભુ હું પ્રીતથી, લાવુ કોને આ કાર.

ધર્મ વચન—

ચોપાઈ.

પ્રથમ આપે નહીં જે દાન, વિપ્રનું કરે જે અપમાન,
 ગુરુ વચન લોપે નર જેહ, નીકટ બંધન કરી લાવો તેહ.
 જન્મ લગી અનર્થ ઓચરે, સારે માર્ગ નહિ સંચરે,
 આત્મ ધાત કરે નર જેહ, નીકટ બંધન કરી લાવો તેહ.
 નવ દયા જીવની હીંસા કરે, દયા મેહર રૂંદે નવ ધરે,
 પાંખી પાંખ છેદે જન જેહ, નીકટ બંધન કરી લાવો તેહ.
 પશુ તણી જે બાળે ચાર, વૃક્ષને જે છેદે તતકાળ.
 કન્યા દ્રવ્ય લીએ જન જેહ નીકટ બંધન કરી લાવો તેહ.
 નવાણુ તણા જે જન લે દામ, પર દ્રવ્ય પર જેને દામ,
 પરનારીને ધ્રુએ જેહ, નીકટ બંધન કરી લાવો તેહ.
 ગૌ પારજીનો આણે દ્રોહ, માત પિતાને કરે વિરોહ,
 સર્વ પાપી જન હોએ જન જેહ, નીકટ બંધન કરી લાવો તેહ.
 હરી કથા ચીત નવ ધરે, વેદ જ્ઞાનની નીંદા કરે,
 દેવ તિરજ માને નહી જેહ, નીકટ બંધન કરી લાવો તેહ.
 હરીને દે છે જે અપમાન, ઝાલાને જે કહે અમાન,
 પરનીંદા કરે જન જેહ, નીકટ બંધન કરી લાવો તેહ.
 સહોદરને જે પરહરે, વેશ્યા સાથે મનનજ કરે,
 કુમતી નર હોયે જેહ, નીકટ બંધન કરી લાવો તેહ.
 જીહી શાપ જીંકું ઓચરે, સરોવર પાળે પાપજ કરે,
 માયના જોચર લાગે જેહ, નીકટ બંધન કરી લાવો તેહ.
 જેને જે મંત્ર નવે ધરે, તે મંત્ર લેવા હિલરે,

કોષવંત જન હોયે જેહ, નિકટ બંધન કરી લાવે તેહ.
 ધર્મ વચન હો તે સાર, દુત મન આનંદ અપાર,
 કહો જઈ રહીએ ક્યાં અમો, સત્ય માર્ગ જતાવો તમો,
 નારી જે દંભ આચરે, સ્વામીની સેવા નવકરે,
 કુટુંબને નહી માને જેહ. દુતો ધર તમારું તેહ.
 કેશ મોકલે દોડે નાર, ભેદ કરતાં નહી વિચાર,
 વસ્ત્ર શીશ્ન નવ ઢાંકે જેહ, દુતો ધર તમારું તેહ.
 ભગની દામ જે વાપરે, ભજન પાપે રૂદનજ કરે,
 બાજે માપે સુંમ જન જેહ, દુતો ધર તમારું તેહ.
 કલાલ ખાનાને આંગણે, રહે પાડોશ ચમારજ તણે,
 નાર કુટનને ધર પાસ, દુતો તહાં તમારો વાસ,
 વસ્ત્ર રહીત સુતું હોયે જ્યાં, તો તમે વશજો ત્યાં ત્યાં.
 ખડવાશ્વ હોયે જ્યાં ગામ, વળી અપવિત્ર કરો ઠામ,
 વડું ચઢકું હોએ જ્યાં, દુતો વિરામ કરજો ત્યાં,
 મામ ઉપજ ચઢાવે જેહ, ધન કીડાશું રાખે તેહ.
 નીલ વસ્ત્ર કરે જે ઠામ, દુતો જઈ ત્યાં કરો મુકામ.
 કલેશ કરે જે નર ને નાર ધર્મ નવ સમજે લગાર,
 રાત દીવસ વિચારે વેર, દુતો રહેજો તેને ઘેર.
 પુરૂષ હોનો ને બેડી નાર, પારકા ધરનો કરે વિચાર,
 અણુધટતું બોલે જે આળ, દુતો રહેજો તેની પરસાળ.
 સાસુ સાથે જે વહુ લહે, નણુદીને નિત્યે જે નહે,
 દુર વાક્ય બોલે જે જન, તેના ધરતું હરજો ધન.
 પર ઉકરડે નાંખે જે અન્ન, ને પાળે ગિલાડી જન,

રવિ આશ્રમે વાસીંદુ કરે, જેનું ધર રમે વિસરે.
 ને કા કુંકીને માથે ધાન, અન્ન દેવનું કરે અપમાન,
 ધિક ધિક ને અજ ને કરે, તેનું ધર રમે વિસરે.
 અણુ ગાળ્યું ને નીર નોપરે, ધુમાંડાંના જાળાં બહુ કરે.
 બેઉ હાથે માથું ને ઝરવડે, તેને ઘેર ઓચીંતા પડે,
 આપ ધરમાં ભાર નહિ લગાર, આળસમાં કાઢે અવતાર.
 કરોડીઆને ગંદકી ધણી, તેના ધરના યાગે ધણી.
 વહુ સામુને બોલે આજ, ટુંકારે બેલાવે નાર,
 સસરાને દેખી નવ હાંકે શીસ, તેના ધરમાં પાડો ચીસ.
 ધર્મે વચન કલાં ને સાર, દુત મન આનંદ અપાર,
 હિંતમ કથા યમગીતા જેહ, હરિભક્તને વધ્ધલ તેહ.
 એહ કથા ને નિત્યે બણે, યમ દુત નહિ તેને આંજણે.
 શ્રવણ કરે ને એકે મન, સ્વર્ગ લોક પામે તે જન.

હતી શ્રી ધર્મ ગીતા અપૂર્ણ.

તૈયાર છે! આવૃત્તિ ૨ ૭ તૈયાર છે!

— સચીત્ર —

લાલ દીવો

— અથવા —

ભાગ્યહિન ભીખારણ.

એક રસાત્મક કર્ણકથા ઉમંગ કાવ્ય, મઝલો,

તથા સુંદર ચિત્ર સાહિત્ય.

મૂલ્ય આઠ આના.

વી. પી. ખરચ જુદું

હોય,

“ગુજરાતી” સાહિત્ય મંદિર,

સમ્રાજતપુરા, મુરત.

હમારા લોકપ્રીય પુસ્તકો.

“ગુજરાતી” ગાયનમાળા કા. ૧ થી ૪ દરેકના	૦-૬-
“ગુજરાતી” ગઝલ સાગર	૦-૬-
હિન્દ-કીર્તન (સચિત્ર)	૦-૬-
લાલ દીવો ,,	૦-૬-
સદગુણી યશીકળા ,,	૦-૬-૦
બ્રહ્માનંદ ભક્તિ સુધા	૦-૬-૦
મલાત સંગ્રહ ,,	૦-૬-૦
બૌદ્ધ મહેફીલ માને ગઝલે બૌદ્ધ કબાલી	૦-૧૨-૦
મનરંજન રસિક ગાયન સંગ્રહ	૦-૪-૦
સ્વરાજ્ય-કીર્તન	૦-૨-૦
રણજીત અને કુસુમ (નવલકથા)	૨-૦-૦
મધુરહન ,,	૨-૦-૦
કુંજ-વિહાર	૫-૦-૦
આયોત્કર્ષક	૧-૦-૦
અહારમિમાંસા	૦-૧૨-૦
વસંત-વિલાસીકા	૦-૮-૦
મુરતીલાલ	૨-૦-૦

“ગુજરાતી” સાહિત્ય મંદિર,

સલાબપુરા, મુરત.

અતિ લોકપ્રીય.

જનસમાજના સત્કારને પાત્ર થયેલી

“ગુજરાતી” ગાયનમાળા.

ભાગ ૧ થી ૪ દરેકના છ આના.

તદન નવિન અપ-ડુ-ટેટ ગાયનનો સંગ્રહ.

તદન નવો લખાણ

ચારે ભાગ સાથે ખરીદનારને

રૂપીઓ એક વી. પી. બુક.

છપાય છે !

ભાગ ૫ થી વધુ માટે લખો,

“ગુજરાતી” સાહિત્ય મંદિર

સલામતપુરા મુરત.

